

Suomen last. kirj. 2.

Kuvakirja kaunokainen.

Värssyt
väänsi
vainen
TYKO HAGMAN.

Viipurissa, Clouberg ja kumpp.

Lakkas' peippo laulamasta.

Kevät-aamull' kerran
Kun nousin vuoteeltan;
En enää pikku peipon
Mä kuullut laulavan.
Mä riensin häkillensä
Ja kuiskuun: "kultani!"
Mutt äänetönnä siellä
Mun kultain makasi.

2.

Ja vaikka kyynel-silmin
Mä häntä rukoilin,
Ja vaikka siipiänsä
Mä kuinka suutelin,
Ei nukkumasta la'annut,
Ei käynyt laulamaan

3.

Täss' matoisessa maailmass'
Mun kultain konsanaan.
Ja ruusuin alla maassa
Hän nukkuu vieläkin.
Viel' eilen kyynelillään
Mä ruusut kastelin.

No, eipä nyt hullumpaa!
Katsokaa, katsokaa,
Kalle, Kaisa ja Siiri!
Kelloon kiipee hiiri.
Kun kello sitten soi,
Niin voi, voi!
Hiiri säpsähtää
Ja maahan mäpsähtää.

Vanha keinu-puu.

O n puistossamme

tuuhea

Ja vanha

tammikin.

Sen pitkä latva

ulottuu-

pi melkein

pilvihin.

2.

Ja alimmalle

oksalle

Tään tammen

tuuhean

Meill' isä kerran

toimitti

Myös keinun

kiikkuvan.

3.

Ja niinkuin linnut

lennämme

Läp' ilman

viileän,

Me keinullamme

tupihin

Tään tammen

lehtevän

Siell' linnun-pesä pehmainen

Ja pieni piileilee.

Kuin silmä taivas sininen

Läp' oksain katselee.

Ja kun on kylliks' kiikuttu,

Mä toisen toimen tien:

Mun näppäräiset nukkeni

Mä tammen tykö vien.

Sen ympärillä istuin on,

Ja siinä johdatan

Mä nukkejani ahkeras-

ti aapiskirjahan.

Ja kyllä käypi kiltisti-
kin koulun-käynti tää,
Kosk' oiva heillä oppi on
Ja pystyväinen pää.

Jo Näppi osaa nällisti
Ja lausuu: a, b, c,
Ja Päppi kaikki puustavit,
Ja Täppi tavailee.

Kun oppi-tunti ohi on
Ja vähän väsyään,
Niin kuppi-tunti lähenee
Ja pidot pidetään.

Siis kahvi-kannut kannetaan

Ja kupit tuodahan.

Ja kaikille siin' annetaan

Ja kaikin juodahan

Siin alla vanhan keinu-puun.

Ja marja-rypäleet

Myös sitten sinne saadahan,

Kun ovat kypsyneet.

Ei mikään saata hauskuutta

Niin paljon mailma muu

Kuin tämä koti-tammemme,

Kuin vanha keinu-puu.

Oli mulla orhi oiva.

Oli mulla orhi oiva,

Oikein hännäkäs hevonen

Sekä myöskin harjallinen.

Satula sill' oli selässä

Sekä suitset suussa sievät.

Mull' oli piiskanen pivossa.

Päivät pitkin ponnistelin,

Rivakasti ratsastelin,

Kunnes virkkuni väsähti.

Sitten läksin lähtehestä

Vettä virkku-varsalleni,

Juoda juoksijan janovan.

Kerran kävi kuikitenkin,
Kuikitenkin, kaikitenkin,
Jo niin hullusti hevosen,
Että kurjan kaatuessa
Kaula katkesi kokona,

Pää pyöri permannolle,
Kopsahutti ja kolahti.

Mutta mitäs ollakkana!
Kutas kumma kuullakkana!
Pää pantiin paikoillensa,
Kaula kiinni liimattihin,
Jälleen juopaan juotettihin,
Jotta taasen juoksijalla
Pääsin päivät pyörimähän.
Ratsullani, rattahilla
Minä jo muitakin ajelen.

Kallell' oli joulukakku;

Ja siitä hän löysi luumun.

Huusi sitten siskollensa:

“Sen pistän joulupuuhun

Taikka heitän kuuhun

Tai viskaan sulle suuhun.”

E a 3.

Heinä-Hilma.

Tänään omi kaunis sää,
 Västaräkki visertää,
 Päivä paistaa ihanasti,
 Paistaa melkein paahtoisasti,
 Sontiaisen ääni soi.
 Silloin Hilma haravoi,
 Meidän pikku Heinä-Hilma.
 Huomenn' ehkä huono ilma,
 Sade, myrsky taikka muu,
 Kierollainen mätäkuu
 Estäis' tuota tekemästä.

Eikä päästäis' palkähästä.

Heinä jäisi mätämään,
 Veisi maidot mennessään.

